

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ХАРКІВСЬКИЙ КОМП'ЮТЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор коледжу

Ірина ДІДУХ

«28» лютого 2025 р.

ПРОГРАМА

вступних випробувань у формі співбесіди

з української мови

для вступників на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник», освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра:

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійної
програми

G Інженерія, виробництво та будівництво
G9 Прикладна механіка
Обслуговування верстатів з програмним управлінням і
робототехнічних комплексів

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійної
програми

F Інформаційні технології
F3 Комп'ютерні науки
Обслуговування програмних систем і комплексів

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійної
програми

G Інженерія, виробництво та будівництво
G3 Електрична інженерія
Ремонт комп'ютерної та електропобутової техніки

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійної
програми

F Інформаційні технології
F2 Інженерія програмного забезпечення
Розробка програмного забезпечення

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійних
програм

G Інженерія, виробництво та будівництво
G11 Машинобудування (G11.03 Технологічні машини та
обладнання)
Виробництво верстатів з програмним управлінням і
роботів
Виробництво гідравлічних та пневматичних засобів
автоматизації

галузі знань
спеціальності
освітньо-професійної
програми

G Інженерія, виробництво та будівництво
G6 Інформаційно-вимірювальні технології
Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка

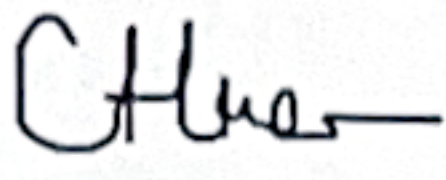
Харків 2025

ПІДГОТОВЛЕНО: викладач вищої категорії Наталія СУВОРОВА

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти

Затверджено на засіданні циклової комісії загальноосвітніх дисциплін та фізичного виховання

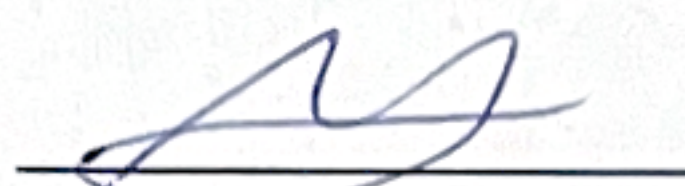
Протокол № 7 від «28» лютого 2025 року

Голова комісії Наталія СУВОРОВА

Погоджено на засіданні педагогічної ради

Протокол № 6 від «14» березня 2025 року

Заступник директора

з навчальної роботи Олександр ІГНАТЕНКО

Пояснювальна записка

Співбесіда з української мови для вступників на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник», освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра проводиться за програмою зовнішнього незалежного оцінювання на основі повної загальної середньої освіти. Програма відображає засадничі ідеї Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 23. 11. 2011 р. № 1392), а також концепції «Нова українська школа».

Мета вступного іспиту (співбесіди) з української мови — виявити й оцінити рівень навчальних досягнень, ступінь підготовленості з української мови у вступників з метою конкурсного відбору для навчання у ВСП «Харківський комп'ютерно-технологічний фаховий коледж НТУ «ХП».

Завдання вступного іспиту (співбесіди) з української мови — оцінити у вступників рівень володіння компетентностями: знання змісту мовних понять і термінів, мовних явищ, закономірностей, знання правил орфографії та пунктуації; знання значень мовних одиниць та особливостей їх функціонування; уміння розпізнавати мовні явища і закономірності, визначати істотні ознаки мовних явищ; уміння відрізняти випадки правильного використання мовних засобів від помилкових; орфоепічні, орфографічні, морфологічні, лексичні, пунктуаційні навички; застосування знань на практиці, пояснення порушень мовних норм.

Чинна програма зовнішнього незалежного оцінювання з української мови містить такі розділи:

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія;
2. Лексикологія. Фразеологія;
3. Будова слова. Словотвір;
4. Морфологія;

5. Синтаксис;
6. Стилїстика;
7. Розвиток мовлення.

Зміст навчального матеріалу
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е],[и],[о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іноземного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не зрізними частинами мови <i>Вступники повинні вміти: Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно 3 додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</i>
2 Лексикологія. Фразеологія Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологічні одиниці

Вступники повинні вміти: Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні

3 Будова слова.

Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова

Вступники повинні вміти: Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні

4 Морфологія

4.1. Іменник

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній.

Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)

Вступники повинні вміти: Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно

відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями

4.2 Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий,

способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників <i>Вступники повинні вміти: Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових</i>
4.3 Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат <i>Вступники повинні вміти: Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</i>
4.4 Займенник Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників <i>Вступники повинні вміти: Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники</i>
4.5 Дієслово Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид , форми, дієслова. Дієвідмінювання. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами. Активні й пасивні дієприкметники. Творення й відмінювання активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Правопис відмінкових закінчень дієприкметників. Обмеженість уживання форм активних дієприкметників теперішнього часу в сучасній українській мові, способи їх заміни. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Правопис суфіксів

дієприкметників. -Н- у дієприкметниках та –нн- у прикметниках

дієприкметникового походження. Не з дієприкметниками.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові. Вид і час дієприслівників. Дієприслівники недоконаного й доконаного виду, творення їх. Не з дієприслівниками.

Вступники повинні вміти: Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, час

4.6 Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу

Вступники повинні вміти: Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно

4.6 Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток. Вигук як частина мови. Правопис вигуків

Вступники повинні вміти: Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням інших співзвучних частин мови;

*правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.
Розпізнавати частки; правильно писати частки і будовою; відрізняти сполучники.
Розпізнавати вигуки й правильно їх писати*

5 Синтаксис. Пунктуація.

Словосполучення й речення.

Словосполучення. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова. Речення. Речення прості й складні, двоскладні й односкладні. Граматична помилка та її умовне позначення.

Вступники повинні вміти: Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)

5.1 Просте речення. Односкладне речення. Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, узагальнено-особові, неозначено-особові, безособові) і підмета (називні). Односкладне речення як частина складного речення. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях. Двоскладне речення. Головні й другорядні члени речення. Підмет і присудок. Способи вираження підмета. Простий і складений присудок (іменний і дієслівний). Способи вираження присудка. Тире між підметом і присудком. Узгодження головних членів речення. Речення поширені й непоширені. Порядок слів у реченні. Логічний наголос. Означення, додаток й обставини як другорядні члени речення. Прикладка як різновид означення. Написання непоширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки. Види обставин (за значенням), способи вираження їх. Порівняльний зворот. Виділення порівняльних зворотів комами. *Вступники повинні вміти: Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком. Розпізнавати види другорядних членів; правильно й*

комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні

5.2 Просте ускладнене речення.

Речення з однорідними членами. Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями). Речення з відокремленими членами.

Однорідні члени речення (зі сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком). Поширені й непоширені однорідні члени речення. Смислові відношення між однорідними членами речення (єднальні, протиставні, розділові). Кома між однорідними членами речення. Речення з кількома рядами однорідних членів. Однорідні й неоднорідні означення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Двокрапка й тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.

Вступники повинні вміти: Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.3 Способи відтворення чужого мовлення . Пряма й непряма мова.

Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови.

Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.

Вступники повинні вміти: Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом

5.4 Складне речення, його ознаки.

Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком.

Складносурядне речення, його будова й засоби зв'язку між його частинами.

Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Розділові знаки між частинами складносурядного речення.

Вступники повинні вміти: Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті; розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні

5.5 Складнопідрядне речення, його будова й засоби зв'язку в ньому.

Підрядні сполучники й сполучні слова у складнопідрядних реченнях. Основні види складнопідрядних речень: з означальними, з'ясувальними, обставинними підрядними частинами (способу дії й ступеня, порівняння, місця, часу, причини, наслідку, мети, умови, допусту). Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення. Складнопідрядне речення з кількома підрядними частинами.

Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.

Вступники повинні вміти: Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні

5.6 Безсполучникове складне речення.

Смислові відношення між частинами безсполучникового складного речення.

Розділові знаки в безсполучникових реченнях.

Вступники повинні вміти: Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості

безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.7 Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку Розділові знаки у складному реченні з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. <i>Вступники повинні вміти: Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; будувати схему речення</i>
6. Стилїстика. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції <i>Вступники повинні вміти: Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування</i> 7. Розвиток мовлення Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення; Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів <i>Вступники повинні вміти: Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати . письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні</i>

ПИТАННЯ ДО СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:

1. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків;
2. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків;
3. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є],[и], [о] в коренях слів;
4. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення);
5. Правила вживання апострофа;
6. Спрощення в групах приголосних. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках;
7. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах;
8. Написання слів іншомовного походження;
9. Написання найпоширеніших складних слів окремо, разом, через дефіс;
10. Правопис *не* зрізними частинами мови;
11. Значущі частини й закінчення слова. Правопис префіксів і суфіксів;
12. Іменник: рід, число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники;
13. Прикметник: розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників;
14. Числівник: типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками;
15. Займенник: розряди, відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників;
16. Вид , форми, дієслова. Дієвідмінювання;

17. Прислівник: творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників;
18. Службова частина мови: правопис прийменників, сполучників, часток. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені);
19. Словосполучення: будова й види словосполучень. Просте речення. Види односкладних речень. Двоскладне речення. Головні й другорядні члени речення. Способи вираження підмета та присудка. Тире між підметом і присудком;
20. Просте ускладнене речення: речення з однорідними членами, зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями), речення з відокремленими членами. Пунктуація простих ускладнених речень;
21. Складносурядне речення, його будова й засоби зв'язку між його частинами. Розділові знаки між частинами складносурядного речення;
22. Складнопідрядне речення, його будова й засоби зв'язку в ньому. Основні види складнопідрядних речень. Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення. Складнопідрядне речення з кількома підрядними частинами. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами;
23. Безсполучникове складне речення. Смислові відношення між частинами безсполучникового складного речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях;
24. Розділові знаки у складному реченні з різними видами зв'язку;
25. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.